

ЦАРИБРОДЪ

МЪСТЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Единъ брой 10 стот.

Единъ брой 10 стот.

В. „Царибродъ“ излиза веднажъ въ седмицата. — Цѣната на вѣстника е: за година 5 лева, за шестъ мѣсеца 3 лева. — Писма, рѣкописи, статии и пари се испращатъ до Редакциата на вѣстника въ Царибродъ. — За обявления се плаща на първа стр. 50 ст., на IV стр. 20 ст. на гармовдеятъ редъ. За повече публикувания, по особно споразумѣние съ Администрацията.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Положението на Македоно-Одринската организация.

При изключителнитѣ политически условия, въ които се намира по настоящемъ Турция, справедливо очитъ на всички съобратни къмъ положението на оная организация, която прѣди всичко друго се е нагърбила съ тежката обязаность да направява ходътъ и развитието на Македоно-Одринското освободително движение.

Какво е положението и организацията на онова патриотическо общество, което най много отъ всички други трѣбва да дебне моментитѣ въ настоящата остра политическа криза на турската империя, за да може евентуално да изпълни всичкитѣ свои длъжности като революционна корпорация?

Каква е силата и могъществото на овиѣ неустрашени борци за правата на своята поробена татковина, които съ кръвта на своитѣ жили искатъ да напишатъ послѣдната присяда на своя свършпъ сатрапъ?

Ето въпроситѣ, на които всѣки се старее да отговори спорѣдъ силитѣ си. Нъ това сж и въпроситѣ, отговоритѣ на които, за съжаление, не могатъ да задоволятъ никой истински патриотъ, искрено съчувствуващъ на каузата на освободителното дѣло.

Ако Турската империя по настоящемъ прѣживява една остра политическа криза, то Македоно-Одринската организация, поне въ България, прѣживява единъ истински *критическа криза*.

Станала театръ на най-наископробни амбициозни състезания, свѣщената кауза на тази организация, днесъ е испаднала до това жалко положение, въ което личноститѣ стоатъ по-горѣ отъ принципитѣ, капризитѣ — по-горѣ отъ идеалитѣ, личнитѣ разчети — по-горѣ отъ свѣщенитѣ слъзи на цѣлъ единъ народъ!

Цѣла една организация днесъ се е раздѣляла и шканира отъ една шеша славолубии, които не искатъ да знаатъ за нищо друго въвъ отъ своитѣ свѣтъи.

Какъвъ позоръ, какво безчестие! А картината става още по-жалка, когато се видатъ стрѣдствата, които се туратъ въ ходъ, за да се не отстѣши нито на юта отъ тия нещастни амбиции!

Като че нашето партизанско блато да не е достатъчно широко за всички тия безчестия, та се е почувствувала нужа да се повикаатъ на помощъ и на една чисто идейна, и толкова свѣта кауза!

На 21-ото Македоно-Одринското Дружество въ Столицата е било свикано на сѣбрание за при-

еманне оставката на старото си настоятелство и прѣзбирането на ново. Очудването на всички е било твърдъ голѣмо, когато прѣдседателя на дружеството въ обяснение на мотивитѣ, по които излиза въ оставка е заявилъ, че *на това е билъ принуденъ* отъ Върховния Македоно-Одрински комитетъ, защото като баща на секретаря отъ бившия съставъ на комитета, комуто и съчувствува въ, билъ неприятенъ на сегашнитѣ членове на този комитетъ. А възмуцението е било неописуемо, когато подпрѣдседателя на комитета зап. генералъ Пончевъ, всрѣдъ общитѣ протести и викове, е заявилъ: *комитетъ ще си наложи волята!*

Наистина това не е можало да стане, защото всичкитѣ членове на дружеството съ рѣкопискане сж гласували два пати довѣрие на настоятелството си, обаче позора си е останалъ и за всѣкога остава такъвъ.

Единъ Комитетъ да отива да бламира едно настоятелство, само за това, защото членоветѣ му не били отъ *„неговата партия“*, това може да се сравни само въ бламоветѣ, които единъ министъръ на полицата прави на своитѣ селски кметове.

Нѣщо по-вече. Това е по-безправствено и отъ поведението на министра на полицата, който до като има формено подписанъ блатъ отъ едно законно число избиратели (повече отъ половината) не може да запорѣдѣ подобно нѣщо.

А при тия безчестни шиканини, съвсѣмъ не е чудно, че Македоно-Одринската организация нечесто отива къмъ дезорганизация, че отдѣлнитѣ дружества почнаха едно по едно да се отказватъ отъ нея и пр.

Нашъ нѣ е ствърдъ неприятно, за гдѣто въпрѣки своето желание се правдикиме да направимъ тия нѣколко скръбни разсждения за вътрѣшнитѣ раздори и несъгласия, жертва на които е станала една толкова сжжна за сърцето на всѣки българинъ кауза, но това го направихме отъ искрено желание да бждемъ ползани.

Посочвавето на опасността е всѣки пѣтъ по-ползливо, отъ колкото нехайното отнасяне къмъ нея.

И ние пакъ се питаме: какъво е положението и организацията на онова патриотическо общество, което най-много отъ всички други трѣбва да дебне моментитѣ въ настоящата остра политическа криза на Турската империя, за да може евентуално да изпълни всичкитѣ свои длъжности като революционна корпорация?

По този въпросъ ние ще се повтаряемъ и другъ пѣтъ, защото имаме на рѣка факти просто възмутителни.

Закона за селско-общинскитѣ сѣдове.

Едно голѣмо зло за селското население е „Закона за селско-общинскитѣ сѣдилища“. Този законъ, като се издаде съ цѣлъ да се помогне на селското население като му се даде „бързо и евтино правосудие“, принесе положително отрицателни резултати. Той съсипа мнозина хора по селата само защото съ него се даде възможность на мнозина безвѣстни кметове да откъсна а.ъ на своитѣ противници, като допущатъ на своитѣ приятели, роднини и съпартизани и др. да заведатъ дѣла за милии искове и осждаатъ своитѣ противници безъ да иматъ и най-малкото основание, а само защото кметовѣ или въобще селскитѣ сѣдии си дѣлатъ присяденитѣ по дѣлата сумни.

Наистина закона дава право на странитѣ да подаватъ касационни обжалвания на рѣшенитѣ на сел. общ. сѣдилища, но какви съществени нарушения на закона могатъ да се посочатъ за едно рѣшение, написано само въ нѣколко реда съ обозначение въ него членоветѣ на закона, и обогатствено, че тѣ сж били спазени при рѣшаването на дѣлото, безъ да сж подробно изброени всичкитѣ обстоятелства на дѣлото, пренята на странитѣ и пр. и безъ да се държатъ отдѣлни протоколи по дѣлата? Понеже дѣла се рѣшаватъ по гол оригиналенъ начинъ: Петко завежда дѣло срѣщу Стояна за 50 лева, но да не мислите защото има да зема, не, а просто защото сѣднитѣ са летови приятели и съпартизани. При разглеждането на дѣлото отгѣтѣнка се очудва, защо нища му е завелъ искать, когато нищо не му дължи, и отрача че му дължи сумата; но сѣднитѣ пишатъ въ своето рѣшение, че отгѣтѣнка правналь дължамата сума ищепу и го осждаатъ, като натуратъ и всички съотвѣтствующи отъ закона членове, а сѣтне отгѣтѣнка нека сж бѣзска главата и обжалва рѣшението по касационенъ рѣдъ, ако сж има работа. Въвъ отъ умшленнитѣ злоупотрѣблени сѣднитѣ са хора прости, неграмотни и крайно невѣжя селени, които хаберъ нѣматъ отъ никакви закони, и ако имаме още мирови сѣдии, които отъ деразбирание праватъ още крупни грѣшки по дѣлата, то, какво остава на сѣдии неграмотни селени, които на рабуштъ пишатъ, и всѣки мѣстѣ се менаватъ? Населението е какъси пропѣшло отъ селскитѣ сѣдилища, и ние може тукъ да изброиме съ десетки, само отъ царибродската околина, сасипани отъ тѣхъ сѣвѣстна. Законодателя е мислилъ, че дѣлата са маловажни при тия сѣдилища, защото сж за искове не повече отъ 50 лева, но не е ималъ прѣдъ видъ, че за едно селско семейство сж достатъчни 3—4

искуството по 50 лева жено, за да го съсаплат окончателно, а ние знаеме и можем да посочим пътя към затвора само за това, защото ступанитъ имъ сж непрѣнао осждаиа по 5 — 6 пата по за 40 — 50 лева. Толкова годишната практика напълно доказа, че е рано и много рано е сж да се прави нашия неправотенъ и невезеж селенинъ сядиа, и да му се побряга въ рацѣтъ имота и живота на населението.

Ето защо, г-нъ Министр на Правосъдието ще направи едно голѣмо благодѣние на населението, ако още въ сегашната сесия на Нар. Събрание внесе прѣдложение за отмиане на тоя толкова опасенъ за елското население законъ за сел. общинскитъ сядишца, и увѣрени сме, че г. г. народнитъ прѣдставители, като хора, които сж повечето изъ срѣдата на селското население, сами сж се убѣдили въ вредителността на тоя законъ.

Агитиралъ ли е Дико Йовевъ съ името на Княза?

— Не съмъ, вика той прѣвъ колонатъ на в. „Свѣтъ“.

— Не е, Министр вика на четири страни прѣвъ колонатъ на реформаторското клепало.

— А между това, ние тържествено твърдимъ, че е билъ агитаторъ.

Някой лиже тогава? Или не отъ „Свѣтъ“?

По аналогия, лже този, който само съ лжейтъ си се повдига.

Отъ какъ тогава? Или не отъ „Свѣтъ“?

Следующето писмо е адресирано до г. Д. Йовевъ отъ нашия съгражданинъ С. Станчевъ.

Господинъ Йовевъ,

Обмисляване прочетохъ писмото Ви, публикувано въ бр. 130 на издаваемия се въ София в. „Свѣтъ“.

Въ което, по поводъ на една запалка отъ страна на в. „Новъ Вѣкъ“, отричате всичко, което тана изложително и съ самоувѣреностъ е отворено прѣвъ всички селени въ нашата околина по върѣна агитационнитъ ни обиволни отъ Васъ и мене, като Ваши агитаторъ.

Това е толкова вѣтвичино отъ наша страна, колкото е и нежелостиво положението Ви, ако следъ публикуването на срѣдствата и начинатъ на всички агитационни работници, въ тѣхъ се съдържа нѣщо невярно и недостойно, защото прѣвъ да се погрижимъ за Вашето оправдание, трябваме да помислимъ за нашето положение прѣвъ хората, като опровергаемъ всичко, което по наши настоявания е съблѣтано въ говорилитъ.

А на прѣвъ всички ние това се казва мерка неблагоприятна.

Разбирамъ деликатността на положението Ви, колкото Ви е прѣдизвикала на такова недостойна на отплата, защото, дѣйствиелно, жестока е деликатата, прѣвъ която сте били поставени да прѣдпочетате.

Вие разбираете защо сте прѣдпочели по-малката — за да се оправдаете отъ позора за своитъ дѣйствиелни прѣвъ широката публика, обаче съ това си повдигате.

Вие, освѣнъ гдѣто се изобичавате като послѣдени негодяи, които говорятъ сино за да лже, прѣвъ добродушнитъ селани отъ нашата околина, въ издатите и насъ (вашитъ агитаторъ) въ тоя него положение, и понеже всичкиятъ Ваши, всички съображения, отъ които сте се ръководили при рѣшаването си на такъ постыжна сж неадекватна за насъ, защото всичкиятъ нашъ интересъ е да запазимъ свѣтло ние отъ подобря само между тѣсния кръгъ на своитъ съграждани и селани, то кака Ви не бже мжно, ако си позволяваме да налява публично да излага същата истина по Вашитъ и гашитъ агитационни срѣдства прѣвъ избора.

Това го правя, за да разбератъ хората, че сж сж послужилъ въ нѣщо безплатно

и нечестно, за да убѣди хората да гласуватъ за насъ, направилъ сжмъ го не по своя вина, а защото сжмъ билъ убѣденъ въ думитъ, които сте ми говорили.

Проче, не е истина това, което казвате въ в. „Свѣтъ“, че накого не сте си служили съ името на Княза въ своитъ агитационни рѣчи, защото, тога Вие на всѣкъждъ, кждѣто отивахте, правехте. Въ всѣко почти село, въ което се спирахте, Вие все едно и сжмъ казахте на селенитъ: „Гласувайте всички до единъ за мене, защото азъ сжмъ единственото лице, което можъ да помогне на вашата бѣдна околия. Това лѣто азъ два пати ходихъ въ странство при Негово Царско Височество Княза, който, като говорѣхъ на дълго и широко по наши работи ми събщи, че на въро ще уведоми сегашния кабинетъ и ще повика насъ съ Рачо за министри. А стане ли веднажъ това...“

И не пата притуряхте: Г-нъ Гр. Д. Начевачъ, който отъ нѣколко мѣсеци се намира въ странство, има сжщата мисль — отъ една страна да мѣти акъла на Княза, за да повика насъ на власт, а отъ друга — да прѣчи на сегашното правителство прѣвъ банцитъ, за да не може да скочити то заема, та по тога начинъ да падне, и да увързва прѣговори за единъ заемъ, когато ние ще додемъ на властъ.“

Ако това не съставлява агитация съ името на Княза, то Вие сте прави, защото, нищо освѣнъ това, е подобно нему, ниякъ и днесому не сте говорили, и азъ Ви моля въ единъ отъ най-близкитъ броеве на вѣстникъ „Свѣтъ“, да потвърдите това, за да не ви обвиняватъ насъ хората, които разбяратъ нашето опровержение като отказание на тия ваши думи, въ лже.

Това го искамъ за да ми послужи за прѣвъ оия мои селани и съграждани, и които, въ наше отсъствие и азъ съмъ повтарялъ сжмъ.

Не направите ли това, азъ ще да си кажа, че Вие се отказвате именно отъ тия свои думи и въ такъвъ случай Ви моля да ми отговорите:

1) Не е ли вѣрно, че при сядането ни надъ в. Държина, когато Ташко Анастоловъ (другъ ви агитаторъ) остана назадъ, за да разведе далеларчетата Ви на овици, които съвѣха шума, между другитъ ни разговоръ, ми казахте, азъ съмъ вече политически човѣкъ и ми трябва да хвана коренъ въ една околия, за да види Княза, че и азъ имамъ партия, защото туй лѣто като бѣхъ въ странство при Него, въ единъ отъ разговоритъ ни, Той ми каза това.

2) Не е ли вѣрно, че азъ, Ваевъ, прѣвъ присѣтането на Савка Воеводичъ и Йова казахте тана (не штирайъ нѣмъ разговоръ), за емтъ правителството нѣщо може да сложи, и именно за да му попрѣчимъ, азъ ходихъ това лѣто въ странство, защото те, правителството, щомъ като не намѣри пари ще трѣбва да падне отъ властата. Днесъ, като знаете, бѣше заминалъ това лѣто въ странство за та работа, на която за да му попрѣчимъ ние писаме на г. Начевина, обаче, за да не бия тая послѣдния, да не обърне голнова внимание на нашето писмо, стана нунда да замина и азъ, та да рѣководимъ заедно работата. Следъ като се споразумѣхме по всичко, той остана да доложи работата на Княза, който нано знаете въ всичко го слуша, и сега чакаме за връщането му.

3) За това, което говорихъ въ в. Цогадово и Окръвеница, вѣнъ да говоря нищо, а за Нева ще да ви наша друга пѣтъ, ако за това стане нунда.

Не е вѣрно и твърдикето ви, че не сте говорили никому, какво идее да се избаратъ не отъ Стамболия, защото и на насъ лже, че ни говорили, че и сега сте Стамболинъ, както

до прѣдъ 1894 година, и като такъвъ молите Стамболинъ да ви избаратъ, защото макаръ сега и да сте се приближили около г. Рачо Петровъ, въ тога сте направилъ, за да послужите, като мостъ, по който Народната Либерална партия да се качи на властъ.

Положително си спомнямъ, че ми казвахте, какво тога ваше повдѣние е одобренъ отъ г. Петковъ, и че вашата кандидатура въ нашата околия е одобренъ отъ Цотраглато Бюро на Народната Либерална партия.

гр. Царбродъ, 22-ий Октомври 1901 г.

Съ почитание: С. Станчевъ.

(Вашъ бившъ агитаторъ).

Отворено Писмо

До Редацията на в. „Свѣтъ“.

Въ брой 132-ий на издаваемия Ви вѣстникъ, въ специалната сж стала по „Царбродския изборъ“, като говорите за различитъ „пѣпка“ и „прѣпнатства“, които сж „погрѣшила“ на Вашия „добър приятель“ г. Йовевъ да вземе (бузавано) избора на 7-ий тога въ нашата околия, хвърляте върху насъ следущитъ обвинения: че за да продадемъ избирателнитъ права на своитъ партизани сме оторили истинския теръ съ издаванетоъ, какъвто въ Царбродъ и другъ пѣтъ сме прантизували; че за тая пѣтъ сме били заварали прѣговори едновременно съ трима кандидати: Борбенковъ, Йовевъ и Т. Рачевъ, като вземемъ чика на които сме искали минимумъ 1000 лева; че по тога начинъ отъ „Продавателъ сме били 1500 лева; че г. Йовевъ и Борбенковъ съ възмущение се отказали отъ тия наши прѣдложения, а в. „Ташко“ ни билъ далъ 1500 — 2000 лева, за да осуетимъ избора и г. Йовевъ, че въ тия наши прѣговори е по-срѣдствувалъ г. Георги Алексювъ, отъ София“ и пр. и пр.

Понежъ отъ установленото на всички тия обвинения има еднакъвъ интересъ и публиката съдебно-административна властъ, и обществото, и Вие — респективно Вашия „добър приятель“ г. Йовевъ, които пострадали, които е сигурно и автора на върѣжата егитация, и понеже Вие на нѣколко пѣтъ въ статията си заявявате, че това сж факти, негласности на които сте прѣварително провърлили, то най-позорно Ви моляте още въ най-близкия брой на издаваемия Ви вѣстникъ да съобщите името на автора на статията Ви, за да му дадемъ възможностъ, тамъ, гдѣто е, да докаже тѣ подобни факти, съ сждѣтъ, да поддрѣпи своитъ обвинения, а не изъ засада и за смѣтна на едни невѣжнени отговорници да денонсира.

Не направите ли това, ще обявамъ, че Вие сте единъ отъ зѣвотитъ и сѣстидни български журналисти, които като не същатъ за своята лична честъ и достоинство, се създала за единственна пѣтъ да не падатъ и чѣстѣта на нѣкто. А г-нъ Рачо Петровъ, за съблѣтано нѣщо, което знаеме декларираше, че вършито е нѣщо тога, че съблѣтано за послѣдени политически негодяи, ако вѣрва, че сж подобна болъ такъва ще може да постигне нѣщо отъ своитъ фантастически бѣзнове.

Царбродъ, 23 Октомври 1901 г.

Съ почитание:

М. Каралѣвъ, Н. В. Румѣновъ

— На 23 тога Негово Царско Височество съ специаленъ теръ замѣна прѣвъ града ни за Сърбия, за гдѣто замѣна и Н. Ц. В.

ХРОНИКА

— На 23 тога Негово Царско Височество съ специаленъ теръ замѣна прѣвъ града ни за Сърбия, за гдѣто замѣна и Н. Ц. В.

съ умалено прѣтрупуване съ повече декари и поставяне земата имъ въ горни категории, отъ колкото тя въ сѣщностъ е, а отъ друга — укриване на своитѣ и на близкитѣ си приятели имотитѣ, или пъкъ въправането имъ въ по-ниски категории, за да падне всичката тежестъ на данъка, изключително на омразнитѣ на комисията и кметовѣтѣ лица. Нѣщо повече, на умразнитѣ на кметовѣтѣ лица сѣ даже прѣправани и фалшифицирани декларациитѣ, които саморъчно сѣ нависнали и подали на общ. кметове, като сѣ поставили имотитѣ имъ въ по-добро по-зволно число декари и пр.

По тоя начинъ, виднитѣ и порадочни земледѣлци: Братя Андриѣви изъ с. Чукузеръ, Иванчо Колевъ изъ с. Ирловци, Димчо Ковачевъ, Младенъ П. Радевъ, Арсо Мадовъ, изъ с. Табанъ, Д. Величковъ — с. Богалинъ, Вито Петровъ, с. Владиславци, Гомеи П. Манюловъ, с. Круша и много още други лица, къмъ които сѣ хранили образа кметовѣтѣ сѣ — просто съснани отъ тѣзи и незаконни данъци. Ето и възмутелни примѣри: Димчо Ковачевъ изъ село Табанъ има имоти толкова, колкото има и братъ му, защото имота имъ е наследство отъ баща имъ и по равно е раздѣленъ по мѣжду имъ. Качеството на земята имъ е тоже, однако, по спорѣдъ распределението на комисията Димчо сега плаща данъкъ 60 лева, а братъ му само 6 лева! за една и саща земя. Другъ подобенъ примѣръ: Арсо Мадовъ изъ с. Табанъ има имотъ равенъ на оня на братията му Димчо и Стефанъ, но Арсо плаща 50 лева данъкъ, а двамата му братя плащатъ само 20 лева!

До сега онеправданитѣ сѣ подавали множество оплаквания на надлежитѣ власти, но спорѣдъ свѣдената, която имаме нищо още не е направено, за поправане на тѣзи произволни дѣйствиа на виновнитѣ и наказанието имъ, а напротивъ, данъка вай-усилено се е събиралъ именно отъ онеправданитѣ. Ние виелимъ че Финансовото Министерство трѣбва да назначи една втора комисия, която да провери оплакваната на земледѣлцитѣ и да спадне неправилно претуренитѣ декари и категории на онеправданитѣ, а да опише всички укрити на кметовѣтѣ и членовѣтѣ на комисиятѣ и др. лица имота, като още и накаже виновнитѣ за примѣръ на другитѣ.

Трѣбва да разбере правителството, че населението е пренаситено огрунано съ неправилни данъци и то повечето отъ капризнитѣ на разни чиновници, и до толкова много е онеправдано, че мнозина изъ Царибродъ се готвятъ да искореняватъ лозата си, защото някакъвъ почти приходъ не зематъ, а и този когото зематъ не стига за да внасятъ тежитѣ сѣ данъци.

— Подали оставка. Шестъ души отъ свѣтницитѣ на тукашния Градски Общ. Съветъ, именне г. г. Дончо Йговъ, Георги И. Брачевски, Сотиръ Костовъ, Станевъ Митовъ, Велко Вадковъ и Своболъ Демитровъ колективно сѣ подали оставка на право г. Министру на Внатр. Работъ. Причинитѣ, които сѣ предизвикали тая оставка биле много и отъ естество изобличаваще кмета В. Попова, който за голѣмо съжаление не е могълъ да се освободитѣ отъ връжнитѣ на Емануилъ Начева и му е станалъ сѣбно орадие, и като такъвъ я кара често по народнишки, при все че кмета г. Поповъ, като човѣкъ е много добър.

Ние, които добръ и отъ близо слѣдимъ развитието което става въ нашата градска община, всежъ осѣбъ да похвалимъ поощаката на подаванитѣ оставка свѣтници, защото съ това тѣ доказватъ, че немогатъ да сподѣлятъ отговорността и дѣлата, които се инспириратъ отъ Начева и направява въ всяко отъ чужди за градътъ интереси.

Понеже подаванитѣ оставката съставляватъ половината отъ цѣлия свѣтъ, ние вѣрваме, че

г. Министра ще направи потребното за растуравянето на пѣлия свѣтъ и по тоя начинъ да даде възможностъ на гражданитѣ да запазятъ градскитѣ интереси.

Това е желателно да стане частъ по-скоро. — Реформаторско разформироване. Въстивъ „Новъ Вѣкъ“ бр. 372 отъ 15 того печати слѣдующето писмо:

До Редакцията на в. „Свѣтъ“, копие в. „Новъ Вѣкъ“.

Прѣди нѣколко дни се състави отъ насъ долоподписанитѣ „реформаторски свѣтъ“ въ селото ви Чакърджий. Чирпанска околия, съ увѣщане отъ заинтересуванитѣ, че съставянето на „реформаторски свѣтъ“ ставало по изричното съгласие и желание на г. г. Д. Петковъ и Р. Петровъ.

Обаче отъ направената ни справка се указа отъ послѣ, че съставянето на подобни „свѣтъ“ не само не е било по желанието и съгласието на г. г. Д. Петковъ и Р. Петровъ, въ тѣмъ обратното — противъ тѣхното желание и съгласие; а отъ друга страна, като не искамъ да създаваме раздѣла на партизанитѣ отъ Народно-Либералната партия, къмъ която и ний принадлежимъ, то съ настоящето заявяваме, че съставенитѣ отъ насъ „реформаторски свѣтъ“ печатанъ въ брой 121 на в. „Свѣтъ“, да се счита недействителенъ, понеже и за въ бѣдъще ще продължаваме да се числимъ въ Народно-Либералната партия, въ рѣдовѣтѣ на които сме били вивани до сега и не сме отказвали отъ нея нито въ острашната епоха на „истрѣбление Стамболовцината“.

с. Чакарджий, 8-й Октомврий 1901 год.
Н. Видевъ, Г. Славковъ, К. Пеневъ, Хр. Стоевъ, Н. Златановъ, Ради Савовъ, М. Петковъ, Ночко Таневъ, Д. Т. Ивановъ, Из. Апостоловъ, Костад. Нейковъ, В. Нихлановъ, П. Геневъ, Тодоръ Геневъ, Д. Колевъ, Христо Становъ, Хиню Николовъ“.

Ние сме твърдо увѣрени, че изменитѣ по таякъвъ начинъ наши приятели сѣ разбрали вече осадителната маниера на Йовева и въ скоро време ще сподѣлятъ примѣра на Чакарджийци, съ което ще докажатъ на начальника, че току така лесно испитанитѣ партизани не си мѣвятъ увѣжденията.

— Кирчо и Дико. Нашъ Кирчо Вешевлевъ и Д-ръ Дико Йовевъ отъ София взаимно сѣ се уговорили да се хвалатъ: Кирчо да хвали Дико за неговитѣ агитации въ избора; Дико да хвали Кирча за неговитѣ бивши способности; Кирчо да се подписва на писмата, съ които Дико самъ себѣ си оправдава, Дико да прѣпорачва прѣвъ в. „Свѣтъ“ „адвокатското“ (!) писалище на Кирчо въ Царибродъ.

На това по насъ викатъ: „гърколия се тенджерата та си кѣмрила полхупната“.

Опровержение. Въ обяснение на нашето съобщение за затварянето на мѣстната аптека въ града ни, въ редакцията ни се получи слѣдующето писмо:

До Почитаемата Редакция на в. „Царибродъ“ Тукъ.

Въ брой 3 отъ 14-й того на уважения Ви вѣстникъ е помѣстено едно антрефиле, въ което се казва, че мѣстната аптека била затворена по нѣкакво лично недугуражение между мене и управителя на аптеката А. Кравиоти, и че послѣствие на това нуждалитѣ се отъ лѣкарства били принудени да отиватъ чакъ въ София или Пиротъ.

За възстановление на истината и за осветление на общественото мнѣние, считамъ за длъжностно да оповѣстя сѣщностията на работата;

Съ поставяването на Върховния Медицински Съветъ, помощникъ-аптекаря, А. Кравиоти, не се утвърждава за управителъ на аптеката и се отстраня отъ управленето ѝ до окончателното

разглеждане на възбуденото противъ него *улавно прѣследване за упражненіе на незаконна експлоатация при продаванетоъ на лекарствата и за нанасяне клевета върху ми.* Отстраненіето му отъ аптеката е основано на констатирани прѣстъпления, каквито могатъ да се узнаватъ само отъ компетентни лица.

Аптеката се затвори по распоряжение на Гражданската Санитарна Дирекция до назначението и утвърдението на другъ управителъ, съгласно чл. 100 отъ „Правилника за реда и управленіето на аптекатѣ и дрогериятѣ“.

Относително съобщеното, че въ случая жителитѣ на града и околната били лишени отъ лѣкарства, редакцията е била злѣ увѣдомена, защото въ тукашната държавна болница има аптека, отъ която, по распоряжение на Гражданската Санитарна Дирекция, *имеющитѣ нужда се ползуватъ редовно.*

Моля Почитаемата Редакция да помѣсти настоящето въ единъ отъ най-близкитѣ броеве на вѣстника си.

Царибродъ, 16 Окт. 1901 г.

Съ почитание
Царибродъ. Окол. Лѣкаръ: Д-ръ П. Черневъ.

КЪМЪ ЧИТАТЕЛИТЪ.

Още настоящия брой испращаме на всички свои познати и приятели или на такива, прѣпоръчани отъ нѣкои приятели, и ги молимъ, ако по тия или ония свои съображения не могатъ да ни станатъ редовни абонати, да бѣдятъ така добри и своєврѣмено да ни повѣрнатъ всичкитѣ получени броеве. За това се не изисква никакъвъ особенъ трудъ, освѣтъ написванетоъ върху вѣстника „отказвамъ получаваніето му“.

Редакцията ни е взела за правило никого да не принуждава насилно да чете, а администрацията ни — никому да не дава четиво безъ пари.

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА ЗА СПИСАНИЕ

„СВѢТЪ“

За наука, книжовностъ и обществени знания.
Година пета.

Начинала отъ илудния мѣсець Ноемврий и г. на лове ще започне да излиза въ гр. Руссе. Ще съдържа: 1) Научни статии; 2) Велогрифика и поезия — прѣводъ и оригиналъ; 3) Медицина и домакинство; 4) Биография на знаменити маже — по иѣгаши съ портретитѣ имъ; 5) Научни вѣсти; 6) вѣсеченъ прѣгледъ на наша и чуждия печатъ; 7) обществовъ прѣгледъ; 8) критика и библиография; 9) нисли и изрѣченія; и 10) развлѣчителни. — Годиневъ абонаментъ два (2) лева. Вѣски, който желае да бѣде записанъ за абонатъ, длъженъ е да изпрати стойността два лева до редакцията на св. „Свѣтъ“ ул. „Любана Каравеловъ“ № 28 въ гр. Руссе.

Печатница на Т. Пѣевъ — София